



beatificació f. Actiu proprie de ben-
eficar; l'efecte.

beatíficament adv. Amb beatitud;
amb visió beatífica

beatificar v. tr. fer ^{felix} ~~felix~~ benaven-
turat (algu); esp. declorar el sant
joare que (una persona que ha vis-
cut santament) frueix de la ben-
ventura eterna i hom pot re-
tre-li culte, o que ha obtingut el
segon gran de santedat en el procés
de canonització || Declorar beati-
tud (una condició, una virtut). Se-
sús ha beatificat la pobreza.